

СЛУЖБА БЕЗПЕКИ УКРАЇНИ
Управління Служби безпеки України в Херсонській області

Слідчий відділ

вул. Лютеранська, 1, м. Херсон, 73000. тел. (0552) 42-21-29
www.ssu.gov.ua, e-mail: usbu_hes@ssu.gov.ua Код ЄДРПОУ 20001728

ПОВІДОМЛЕННЯ
про підозру

м. Миколаїв

«05» грудня 2023 року

Старший слідчий – криміналіст слідчого відділу УСБУ в Херсонській області капітан юстиції Макушинський Станіслав Ігорович, розглянувши матеріали кримінального провадження № 42022232190000135, зареєстрованого у Єдиному реєстрі досудових розслідувань 20.07.2022, за ознаками кримінальних правопорушень, передбачених ч. 6 ст. 111-1, ч. 1 ст. 111-1, ч. 1 ст. 436-2 КК України, та встановивши наявність достатніх доказів для підозри особі у вчиненні кримінального правопорушення, відповідно до ст.ст. 36, 40, 42, 276, 277, 278 КПК України, -

ПОВІДОМИВ:

Васильєву Віктору Івановичу, 05.03.1957 року народження, уродженцю м. Харків, Харківської області, громадянину України, який мешкає за адресою: Херсонська область, Каховський район, місто Таврійськ, вул. Портова, буд. 30, кв. 2, -

про те, що він підозрюється у вчиненні кримінальних правопорушень, передбачених:

- ч. 6 ст. 111-1 КК України, тобто у здійсненні інформаційної діяльності у співпраці з державою – агресором, його окупаційною адміністрацією, спрямованої на підтримку держави – агресора, її окупаційної адміністрації, за відсутності ознак державної зради;

- ч. 1 ст. 436-2 КК України, тобто у виправдовуванні, визнанні правомірною збройної агресії Російської Федерації проти України та виправдовуванні, визнанні правомірною тимчасової окупації частини території України.

24 жовтня 1945 року набув чинності Статут Організації Об'єднаних Націй, підписаний 26 червня 1945 року, яким фактично створено Організацію Об'єднаних Націй (далі - ООН).

До складу ООН увійшли Українська Радянська Соціалістична Республіка (з 24 серпня 1991 року змінено назву на Україна), Союз Радянських Соціалістичних Республік (з 24 грудня 1991 року змінено назву на Російська Федерація) та ще 49 країн-засновниць, а в подальшому до вказаної міжнародної організації прийняті інші країни світу.

Відповідно до частини 4 статті 2 Статуту ООН, всі Члени ООН утримуються в їх міжнародних відносинах від погрози силою або її застосування як проти територіальної недоторканності або політичної незалежності будь-якої держави, так і будь-яким іншим чином, несумісним із цілями Об'єднаних Націй.

Декларацією Генеральної Асамблеї ООН № 36/103 від 09 грудня 1981 року про недопустимість інтервенції та втручання у внутрішні справи держав та резолюціями: № 2131 (XX) від 21 грудня 1965 року, що містить Декларацію про неприпустимість втручання у внутрішні справи держав та про захист їх незалежності та суверенітету; № 2625 (XXV) від 24 жовтня 1970 року, що містить Декларацію про принципи міжнародного права, що стосуються дружніх відносин і співробітництва між державами відповідно до Статуту ООН; № 2734 (XXV) від 16 грудня 1970 року, що містить Декларацію про зміцнення міжнародної безпеки; № 3314 (XXIX) від 14 грудня 1974 року, що містить визначення агресії, установлено, що жодна з держав не має права здійснювати інтервенцію чи втручання у будь-якій формі або з будь-якої причини у внутрішні та зовнішні справи інших держав. Цими ж міжнародними документами закріплено обов'язок держав: утримуватися від озброєної інтервенції, підривної діяльності, військової окупації, здійснення сприяння, заохочення чи підтримки сепаратистської діяльності; не допускати на власній території навчання, фінансування та вербовки найманців чи засилання таких найманців на територію іншої держави.

Крім того, у статтях 1-5 Резолюції Генеральної Асамблеї ООН від 14 грудня 1974 року № 3314 (XXIX), серед іншого визначено, що ознаками агресії є:

- застосування збройної сили державою проти суверенітету, територіальної недоторканності та політичної незалежності іншої держави;

- застосування збройної сили державою першою в порушення Статуту ООН.

Будь-яке з наступних діянь, незалежно від оголошення війни, кваліфікується як акт агресії:

- вторгнення або напад збройних сил держави на територію іншої держави або будь-яка військова окупація, який би тимчасовий характер вона не мала, яка є результатом такого вторгнення або нападу, або будь-яка анексія із застосуванням сили території іншої держави або частини її;

- бомбардування збройними силами держави території іншої держави або застосування будь-якої зброї державою проти території іншої держави;

- блокада портів або берегів держави збройними силами іншої держави;

- напад збройними силами держави на сухопутні, морські або повітряні сили, або морські та повітряні флоти іншої держави;

- застосування збройних сил однієї держави, що знаходяться на території іншої держави за угодою з приймаючою державою, у порушення умов, передбачених в угоді, або будь-яке продовження їх перебування на такій території після припинення дії угоди;

- дія держави, що дозволяє, щоб її територія, яку вона надала в розпорядження іншої держави, використовувалася цією іншою державою для здійснення акту агресії проти третьої держави;

- засилання державою або від імені держави збройних банд, груп, іррегулярних сил або найманців, які здійснюють акти застосування збройної сили проти іншої держави, які мають настільки серйозний характер, що це є рівносильним наведеним вище актам, або її значна участь у них.

Жодні міркування будь-якого характеру, чи то політичного, економічного, військового чи іншого характеру, не можуть слугувати виправданням агресії.

Крім того, принципи суверенної рівності, поваги прав, притаманних суверенітету, незастосування сили чи погрози силою, непорушності кордонів, територіальної цілісності держав, мирного врегулювання спорів та невтручання у внутрішні справи держав закріплені у Заключному акті Наради з безпеки та співробітництва в Європі від 01 серпня 1975 року, який визнається Російською Федерацією (далі – Російська Федерація, РФ) та Україною.

Статтями 1 та 2 III Конвенції про відкриття воєнних дій (Гаага, 18 жовтня 1907 року), яка вступила в дію 26 січня 1910 року, яку 7 березня 1955 року визнано Союзом Радянських Соціалістичних Республік, правонаступником якого є РФ, передбачено, що військові дії між державами не повинні починатися без попереднього і недвозначного попередження, яке буде мати форму мотивованого оголошення війни або форму ультиматуму з умовним оголошенням війни. Стан війни повинен бути без уповільнення оповіщений нейтральним державам і буде мати для них дійсну силу лише після одержання оповіщення.

У преамбулі Декларації про державний суверенітет України від 16 липня 1990 року (далі – Декларація) вказано, що Верховна Рада Української Радянської Соціалістичної Республіки проголошує державний суверенітет України як верховенство, самостійність, повноту і неподільність влади Республік в межах її територій та незалежність і рівноправність у зовнішніх зносинах.

Відповідно до розділу V Декларації, територія України в існуючих кордонах є недоторканою і не може бути змінена та використана без її згоди.

24 серпня 1991 року Верховною Радою Української Радянської Соціалістичної Республіки схвалено Акт проголошення незалежності України, яким урочисто проголошено незалежність України та створення самостійної української держави – України. Згідно з указаним документом, територія України є неподільною та недоторканою.

Незалежність України визнали держави світу, серед яких і РФ.

Згідно з пунктами 1, 2 Меморандуму про гарантії безпеки у зв'язку з приєднанням України до Договору про нерозповсюдження ядерної зброї від 5 грудня 1994 року РФ, Сполучене Королівство Великої Британії та Північної Ірландії і Сполучені Штати Америки підтвердили Україні своє зобов'язання

згідно з принципами Заключного акта Наради з безпеки та співробітництва в Європі від 1 серпня 1975 року поважати незалежність і суверенітет та існуючі кордони України, зобов'язалися утримуватися від загрози силою чи її використання проти територіальної цілісності чи політичної незалежності України, і що ніяка їхня зброя ніколи не буде використовуватися проти України, крім цілей самооборони, або будь-яким іншим чином згідно зі Статутом ООН.

Відповідно до пунктів 3, 8 Меморандуму про підтримку миру та стабільності в Співдружності Незалежних Держав від 10 лютого 1995 року, що укладений між державами СНД, серед яких є Україна та РФ, держави підтвердили непорушність існуючих кордонів один одного та зобов'язалися виступати проти будь-яких дій, що підривають їхню непорушність, а також вирішувати усі суперечки, що виникають з питань кордонів і територій, тільки мирними засобами. Держави також зобов'язалися не підтримувати на території інших держав-учасниць сепаратистські рухи, а також сепаратистські режими, якщо такі виникнуть; не встановлювати з ними політичних, економічних та інших зв'язків; не допускати використання ними територій і комунікацій держав-учасниць Співдружності; не надавати їм економічної, фінансової, військової та іншої допомоги.

Відповідно до опису і карти державного кордону, які є додатками до Договору між Україною та Російською Федерацією про українсько-російський державний кордон від 28 січня 2003 року (ратифікований РФ 22 квітня 2004 року), територія Автономної Республіки Крим, м. Севастополя, Донецької і Луганської областей відноситься до території України.

Статтями 1-3 Конституції України, яка прийнята Верховною Радою України 28.06.1996, визначено, що Україна є суверенною і незалежною, демократичною, соціальною, правовою державою. Суверенітет України поширюється на всю її територію, яка в межах існуючого кордону є цілісною і недоторканою. Людина, її життя і здоров'я, честь і гідність, недоторканність і безпека визнаються в Україні найвищою соціальною цінністю.

Згідно зі статтею 5 Конституції України, носієм суверенітету та єдиним джерелом влади в Україні є народ. Народ здійснює владу безпосередньо і через органи державної влади та органи місцевого самоврядування. Право визначати і змінювати конституційний лад в Україні належить виключно народові і не може бути узурповане державою, її органами або посадовими особами.

Відповідно до статті 68 Конституції України, кожен зобов'язаний неухильно додержуватися Конституції України та законів України, не посягати на права і свободи, честь і гідність інших людей.

Статтею 73 Конституції України визначено, що виключно всеукраїнським референдумом вирішуються питання про зміну території України.

Відповідно до статей 132-134 Конституції України територіальний устрій України ґрунтується на засадах єдності та цілісності державної території, поєднання централізації і децентралізації у здійсненні державної влади, збалансованості і соціально-економічного розвитку регіонів, з урахуванням їх історичних, економічних, екологічних, географічних і демографічних особливостей, етнічних і культурних традицій. Систему адміністративно-територіального устрою України складають: Автономна Республіка Крим,

області, райони, міста, райони в містах, селища і села. До складу України входять: Автономна Республіка Крим, Вінницька, Волинська, Дніпропетровська, Донецька, Житомирська, Закарпатська, Запорізька, Івано-Франківська, Київська, Кіровоградська, Луганська, Львівська, Миколаївська, Одеська, Полтавська, Рівненська, Сумська, Тернопільська, Харківська, Херсонська, Хмельницька, Черкаська, Чернівецька, Чернігівська області, міста Київ та Севастополь. Міста Київ та Севастополь мають спеціальний статус, який визначається законами України. Автономна Республіка Крим (далі – АР Крим) є невід'ємною складовою частиною України і в межах повноважень, визначених Конституцією України, вирішує питання, віднесені до її відання.

Всупереч вказаним нормам вище політичне та військове командування РФ, діючи всупереч вимогам п.п. 1, 2 Меморандуму про гарантії безпеки у зв'язку з приєднанням України до Договору про нерозповсюдження ядерної зброї від 05.12.1994, принципам Заключного акту Наради з безпеки та співробітництва в Європі від 01.08.1975 та вимогам ч. 4 ст. 2 Статуту ООН і Декларацій Генеральної Асамблеї Організації Об'єднаних Націй від 09.12.1981 № 36/103, від 16.12.1970 № 2734 (XXV), від 21.12.1965 № 2131 (XX), від 14.12.1974 № 3314 (XXIX), спланували, підготували і розв'язали агресивну війну та воєнний конфлікт проти України, а саме віддали наказ на вторгнення підрозділів Збройних Сил РФ (далі – ЗС РФ) на територію України.

Продовжуючи реалізацію злочинного плану, з метою створення приводів для ескалації конфлікту і спроби виправдання своєї агресії перед громадянами України та світової спільноти, 21 лютого 2022 року РФ визнано «Донецьку народну республіку» та «Луганську народну республіку» незалежними державами.

22 лютого 2022 року Президент РФ, реалізуючи злочинний план, направив до Ради Федерації звернення про використання ЗС РФ за межами РФ, яке було задоволено.

24 лютого 2022 року Президент РФ публічно оголосив про рішення розпочати повномасштабну військову агресію проти України.

У подальшому, на виконання вищевказаного наказу, 24.02.2022 військовослужбовці ЗС РФ, шляхом збройної агресії, із застосуванням зброї незаконно вторглися на територію України через державні кордони України в Харківській, Херсонській, Миколаївській, Сумській, Чернігівській, Запорізькій, Київській, Донецькій і Луганській областях та здійснили збройний напад на державні органи, органи місцевого самоврядування, підприємства, установи, організації, військові частини, інші об'єкти, які мають важливе народногосподарське чи оборонне значення, житлові масиви та інші цивільні об'єкти та здійснили окупацію частини території України, чим вчинили дії з метою зміни меж території та державного кордону України на порушення порядку, встановленого Конституцією України, що продовжується по теперішній час та призводить до загибелі значної кількості людей та інших тяжких наслідків.

24.02.2022 Указом Президента України № 64/2022 «Про введення воєнного стану в Україні» через військову агресію РФ проти України, на підставі пропозицій Ради національної безпеки і оборони України, відповідно до пункту 20 частини першої статті 106 Конституції України, Закону України

«Про правовий режим воєнного стану» введено в Україні воєнний стан із 05 години 30 хвилин 24 лютого 2022 року строком на 30 діб. Зазначений Указ затверджений прийнятим Верховною Радою України Законом України від 24.02.2022 № 2102-ІХ.

У подальшому, воєнний стан неодноразово продовжувався, останній раз Указом Президента від 06.11.2023 № 734/2023 «Про продовження строку дії воєнного стану в Україні», який затверджено Законом України від 08.11.2023 № 3429-ІХ, продовжено дію воєнного стану з 05 години 30 хвилин 16 листопада 2023 строком на 90 діб.

Таким чином, у період з 05 години 30 хвилин 24.02.2022 по цей час на всій території України введено та діє правовий режим воєнного стану, що пов'язано із розв'язанням РФ військової агресії проти України та веденням повномасштабних бойових дій на території України.

Законом України від 22.05.2022 № 2265-ІХ «Про заборону пропаганди російського нацистського тоталітарного режиму, збройної агресії російської федерації як держави-терориста проти України, символіки воєнного вторгнення російського нацистського тоталітарного режиму в Україну» російська федерація визнана державою – терористом (державою – агресором).

Відповідно до ч. 1 ст. 1 Закону України «Про забезпечення прав і свобод громадян та правовий режим на тимчасово окупованій території України», тимчасово окупована РФ територія України є невід'ємною частиною території України, на яку поширюється дія Конституції та законів України, а також міжнародних договорів, згода на обов'язковість яких надана Верховною Радою України.

Відповідно до п. 6 ч. 1 ст. 1-1 Закону України «Про забезпечення прав і свобод громадян та правовий режим на тимчасово окупованій території України», окупаційна адміністрація Російської Федерації - сукупність державних органів і структур Російської Федерації, функціонально відповідальних за управління тимчасово окупованими територіями та підконтрольних Російській Федерації самопроголошених органів, які узурпували виконання владних повноважень на тимчасово окупованих територіях та які виконували чи виконують властиві органам державної влади чи органам місцевого самоврядування функції на тимчасово окупованій території України, в тому числі органи, організації, підприємства та установи, включаючи правоохоронні та судові органи, нотаріусів та суб'єктів адміністративних послуг.

Відповідно до п. 7 ч. 1 ст. 1-1 Закону України «Про забезпечення прав і свобод громадян та правовий режим на тимчасово окупованій території України» тимчасово окупована російською федерацією територія України (далі – тимчасово окупована територія) – це частини території України, в межах яких збройні формування російської федерації та окупаційна адміністрація російської федерації встановили та здійснюють фактичний контроль або в межах яких збройні формування російської федерації встановили та здійснюють загальний контроль з метою встановлення окупаційної адміністрації російської федерації.

Відповідно до ст. 42 Положення про закони і звичаї війни на суходолі IV Конвенції про закони і звичаї війни на суходолі від 18 жовтня 1907 року, ратифікованої Україною 24.08.1991, територія визнається окупованою якщо вона фактично перебуває під владою армії супротивника. Окупація поширюється лише на ту територію, де така влада встановлена і здатна виконувати свої функції.

Проміжним рішенням Міжнародного суду Організації Об'єднаних Націй від 16 березня 2022 року, констатовано факт вторгнення РФ на територію України.

Крім того, преамбулою Закону України «Про забезпечення прав і свобод громадян та правовий режим на тимчасово окупованій території України» встановлено, що збройна агресія Російської Федерації розпочалася з неоголошених і прихованих вторгнень на територію України підрозділів збройних сил та інших силових відомств Російської Федерації, а також шляхом організації та підтримки терористичної діяльності, а 24 лютого 2022 року переросла в повномасштабне збройне вторгнення на суверенну територію України. Російська Федерація чинить злочин агресії проти України та здійснює тимчасову окупацію частини її території за допомогою збройних формувань Російської Федерації, що складаються з регулярних з'єднань і підрозділів, підпорядкованих Міністерству оборони Російської Федерації, підрозділів та спеціальних формувань, підпорядкованих іншим силовим відомствам Російської Федерації, їхніх радників, інструкторів та іррегулярних незаконних збройних формувань, озброєних банд та груп найманців, створених, підпорядкованих, керованих та фінансованих Російською Федерацією, а також за допомогою окупаційної адміністрації Російської Федерації, яку складають її державні органи і структури, функціонально відповідальні за управління тимчасово окупованими територіями України, та підконтрольні Російській Федерації самопроголошені органи, які узурпували виконання владних функцій на тимчасово окупованих територіях України.

Внаслідок воєнних дій через військову агресію Російської Федерації, 24.02.2022 військовослужбовцями держави-агресора, у силовий спосіб за допомогою військової техніки шляхом вторгнення було захоплено й окуповано місто Нова Каховка Херсонської області. Для запровадження та утримання у незаконний спосіб місцевих мешканців м. Нова Каховка, військовослужбовці Російської Федерації, з метою повного контролю над захопленою територією, використовуючи силу та вогнепальну зброю на в'їздах та виїздах з території вказаного міста обладнали ворожі озброєнні блокпости, а також введено спеціальний режим переміщення місцевого населення окупованою територією.

Наказом Міністерства з питань реінтеграції тимчасово окупованих територій України № 309 від 22.12.2022 «Про затвердження Переліку територій, на яких ведуться (велися) бойові дії або тимчасово окупованих Російською Федерацією, Новокаховська міська територіальна громада Херсонської області за винятком смт. Козацьке та с. Веселе (дата завершення тимчасової окупації смт. Козацьке та с. Веселе – 12.11.2022) внесена до переліку тимчасово окупованих Російською Федерацією територій України.

Після окупації зазначеної території Херсонської області, представниками збройних формувань Російської Федерації фактично було узурповано всі владні повноваження на тимчасово окупованій ними території шляхом збройного захоплення адміністративних будівель органів державної влади та місцевого самоврядування, встановлення інституту військових комендатур, запровадження тотального контролю та жорсткого управління у всіх сферах життєдіяльності міста Нова Каховка, фактичної ліквідації приватної власності, свободи слова, пересування та волевиявлення, а також шляхом повсякденного залякування населення, застосування фізичного та психологічного впливу до окремих категорій суспільства та верств населення, в тому числі шляхом незаконного позбавлення волі діючих представників органів державної влади та місцевого самоврядування.

Достовірно знаючи про вищевказані обставини, які є загальновідомим фактом, Васильєв Віктор Іванович, являючись громадянином України, будучи достеменно проінформованим та розуміючи факт захоплення міста Нова Каховка Каховського району Херсонської області ЗС РФ, усвідомлюючи, що суверенітет України поширюється на всю її територію, Україна є унітарною державою, а її територія в межах існуючого кордону є цілісною і недоторканою, будучи обізнаним про те, що територія Каховського району Херсонської області є невід'ємною складовою частиною України, знаходячись на тимчасово окупованій території м. Нова Каховка Каховського району Херсонської області, діючи добровільно, здійснює інформаційну діяльність у співпраці з державою-агресором та його окупаційною адміністрацією, спрямовану на підтримку держави-агресора, її окупаційної адміністрації, за відсутності ознак державної зради.

Так, у Васильєва В.І., з мотивів задоволення інформаційних потреб мешканців міста Нова Каховка Каховського району Херсонської області та іншого необмеженого кола осіб, з метою підтримки держави-агресора, її окупаційної адміністрації, виправдовування, визнання правомірною збройної агресії РФ проти України, визнання правомірною тимчасової окупації частини території України, у не встановлений досудовим розслідуванням час та місці (у липні 2022 року, більш точний час в ході досудового розслідування не встановлено), виник умисел на здійснення інформаційної діяльності у співпраці з державою-агресором та його окупаційною адміністрацією.

Відповідно до ч. 1 ст. 22 Закону України «Про інформацію», масова інформація - інформація, що поширюється з метою її доведення до необмеженого кола осіб. Аналогічне визначення поняття «масова інформація» міститься також в Законі України «Про медіа».

Відповідно до п. 54 ч. 1 ст. 2 Закону України «Про електронні комунікації», мережа Інтернет (Інтернет) - глобальна електронна комунікаційна мережа, що призначена для передачі даних та складається з фізично та логічно взаємоз'єднаних окремих електронних комунікаційних мереж, взаємодія яких базується на використанні єдиного адресного простору та на використанні інтернет-протоколів, визначених міжнародними стандартами.

Отже, інформація, яка поширюється через мережу Інтернет, орієнтована на необмежене коло осіб і, відповідно, є масовою інформацією. Інтернет-видання (веб-сайт) є засобом, призначеним для публічного поширення

друкованої або аудіовізуальної інформації, а відповідно, є засобом масової інформації. Вказана позиція висловлена у постанові Касаційного господарського суду від 21.11.2019 у справі №927/791/18.

Відповідно до ч. 1 ст. 28 Закону України «Про інформацію», інформація не може бути використана для закликів до повалення конституційного ладу, порушення територіальної цілісності України, пропаганди війни, насильства, жорстокості, розпалювання міжетнічної, расової, релігійної ворожнечі, вчинення терористичних актів, посягання на права і свободи людини.

Разом з тим, Васильєв В.І., у не встановлений досудовим розслідуванням час та місці (у липні 2022 року, більш точний час в ході досудового розслідування не встановлено) перебуваючи на тимчасово окупованій території м. Нова Каховка Каховського району Херсонської області, діючи добровільно, усвідомлюючи явну злочинність власних дій та реалізуючи свій злочинний умисел, у співпраці з державою-агресором та його окупаційною адміністрацією, надавав інтерв'ю представникам журналістської спільноти держави-агресора, призначенні для публікації їх у пресі, показу на телебаченні чи з використанням інших засобів масової інформації, розповсюдження в мережі Інтернет чи з використанням інших засобів телекомунікаційного зв'язку, у тому числі трансляції на каналах мобільних додатків (месенджерів), під час надання яких розповсюджував інформацію антиукраїнської спрямованості, направлену на дискредитацію чинної влади, Збройних Сил України та легітимних державних органів, а також на підтримку дій РФ, пов'язаних зі збройною агресією проти України. Зазначену інформаційну діяльність у співпраці з державою-агресором, Васильєв В.І. спрямовував на шкоду суверенітету, територіальній цілісності та недоторканності, обороноздатності, державній та інформаційній безпеці України.

Так, Васильєв В.І., у не встановлений досудовим розслідуванням час та місці (у липні 2022 року, більш точний час в ході досудового розслідування не встановлено), перебуваючи на тимчасово окупованій території міста Нова Каховка, діючи добровільно, умисно, усвідомлюючи явну злочинність власних дій, надав інтерв'ю засобам масової інформації країни-агресора, телеканалу «ИЗВЕСТИЯ iz» та інформаційному агентству «РИА новости», щодо нібито руйнування Збройними Силами України інфраструктури шлюзу Каховської ГЕС, яку керівництво України терористичними та бандитськими методами намагається знищити, оскільки вже не сподівається повернути під свій контроль та нібито вчинення терористичних актів ЗСУ. Зазначене інтерв'ю з Васильєвим В.І., який представляється на ньому як «Виктор Васильєв заведующий сектором пресс-службы Каховской районной администрации» опубліковано 19.07.2022 та 24.07.2022 в мережі Інтернет на вебсайті iz.ru «Изветия iz» під назвою «ВСУ обстреляли ГЭС в Херсонской области из американской системы HIMARS» (режим доступу <https://iz.ru/1369497/2022-07-24/vsu-obstreliali-ges-v-khersonskoi-oblasti-iz-amerikanskoi-sistemy-himars>) та під назвою «Корреспондент “Известий” показал последствия обстрела ВСУ Каховской ГЭС» (режим доступу <https://iz.ru/1367135/2022-07-19/korrespondent-izvestii-pokazal-posledstviia-ob-strela-vsu-kakhovskoi-ges>). Крім того, аналогічне інтерв'ю з Васильєвим В.І., опубліковано 19.07.2022, в месенджері «Telegram» на телеграм каналі «РИА Новости» під назвою «Первые кадры РИА Новости с

Каховской ГЭС, которую накануне обстреляли украинские войска» (режим доступу https://t.me/rian_ru/171601).

В подальшому, продовжуючи свою злочину діяльність, Васильєв В.І., у не встановлений досудовим розслідуванням час та місці (не пізніше 14.07.2022, більш точний час в ході досудового розслідування не встановлено), перебуваючи на тимчасово окупованій території міста Нова Каховка, діючи добровільно, умисно, усвідомлюючи явну злочинність власних дій, надав інтерв'ю засобам масової інформації країни-агресора, телеканалу «Юнион», щодо здійснення ракетних обстрілів «українськими бойовиками» міста Нова Каховка та «гарної роботи» російського ППО, яка збила всі ракети над м. Нова Каховка, уламки яких упали на територію заводу «Сокіл» та мету вищого політичного керівництва України «залякати» мирне населення міста. Зазначене інтерв'ю з Васильєвим В.І., який підписаний на ньому як «Виктор Васильєв заведующий сектором пресс-службы ВГА Каховского района», опубліковано 14.07.2022, в месенджері «Telegram» на телеграм каналі «Телеканал Z Юнион ДНР» під назвою «По Новой Каховке ВФУ бьют из всех калибров: артиллерии, РСЗО и «Точки-У» (режим доступу https://t.me/TK_Union/18035).

Крім того, Васильєв В.І. у не встановлений досудовим розслідуванням час та місці (не пізніше 13.01.2023, більш точний час в ході досудового розслідування не встановлено), перебуваючи на тимчасово окупованій території міста Генічеськ, надав коментар засобам масової інформації країни-агресора, телеканалу «Таврия Херсон» щодо необхідності забезпечення діяльності місцевих ЗМІ країни-агресора та потреб мешканців м. Нова Каховка знати новини, які відбуваються в місті та в їхній «новій батьківщині – Росії». Зазначений коментар Васильєва В.І., який у відеосюжеті телеканалу «Таврия Херсон», підписаний як «Виктор Васильєв заведующий сектором пресс-службы ВГА Новокаховского городского округа» опубліковано 13.01.2023 в месенджері «Telegram» на телеграм каналі «Таврия. Новости Херсонской области» під назвою: «Глава Херсонской области Владимир Сальдо поздравил с профессиональным праздником херсонских медийщиков – днём российской печати» (режим доступу https://t.me/tavriya_kherson/3455).

Також встановлено, що в публікації, яка опублікована 29.06.2022 в месенджері «Telegram» на телеграм каналі «Администрация Новокаховского городского округа» під назвою: «В Новой Каховке украинской ракетой разрушен музей истории города» (режим доступу https://t.me/VGA_NovayaKahovka/746), міститься відеозвернення Васильєва В.І., який представляється на камеру на російській мові як «Васильєв Виктор Иванович директор музея Новой Каховки» та показує пошкодження приміщення музею історії м. Нова Каховка та його експозицій і розповідає про здійснення обстрілу нібито Україною центру м. Нова Каховка, заявляючи при цьому, що «в такій Україні йому жити більше не хочеться».

Окрім того в публікації, яка опублікована 24.09.2022 в месенджері «Telegram» на телеграм каналі «СОЛОВЬЁВ» під назвою: «Вы слышите звук сирены, эта сирена означает воздушную тревогу. Это Украина помогает нам проводить референдум по воссоединению с Россией» (режим доступу <https://t.me/SolovievLive/129245>), міститься відеозвернення Васильєва В.І., який представляється на камеру на російській мові як «Васильєв Виктор Иванович

член районной территориальной избирательной комиссии» та на фоні звуку сирени повітряної тривоги говорить на камеру щодо проведення так званого «референдуму» за приєднання території Херсонської області до складу Росії, що людей повітряною тривоگوю не залякати, люди йдуть на виборчі дільниці голосувати, голосують біля своїх будинків, в квартирах, і що рішення референдуму буде однозначним – разом з Росією, ми повертаємось додому.

Таким чином, громадянин України Васильєв Віктор Іванович підозрюється у здійсненні інформаційної діяльності у співпраці з державою-агресором, його окупаційною адміністрацією, спрямованої на підтримку держави-агресора, її окупаційної адміністрації, за відсутності ознак державної зради, тобто вчиненні кримінального правопорушення, передбаченого ч. 6 ст. 111-1 КК України.

Крім того, в ході досудового розслідування встановлено, що у висловлюваннях Васильєва В.І., при наданні ним інтерв'ю інформаційному агентству «РИА новости», на якому він представляється як «Васильєв Виктор Иванович, заведующий сектором пресс-службы Каховской районной администрации», щодо нібито руйнування Збройними Силами України інфраструктури шлюзу Каховської ГЕС, яку керівництво України терористичними та бандитськими методами намагається знищити, оскільки вже не сподівається повернути під свій контроль та нібито вчинення терористичних актів ЗСУ, яке опубліковано 19.07.2022, в месенджері «Telegram» на телеграм каналі «РИА Новости» під назвою «Первые кадры РИА Новости с Каховской ГЭС, которую накануне обстреляли украинские войска» (режим доступу https://t.me/rian_ru/171601) – містяться виправдовування, визнання правомірною збройної агресії Російської Федерації проти України та виправдовування, визнання правомірною тимчасової окупації частини території України.

Також встановлено, що у висловлюваннях Васильєва В.І., який у відеозверненні представляється як «Васильєв Виктор Иванович, член районной территориальной избирательной комиссии» та на фоні звуку сирени повітряної тривоги говорить на камеру щодо проведення так званого «референдуму» за приєднання території Херсонської області до складу Росії, що людей повітряною тривоگوю не залякати, люди йдуть на виборчі дільниці голосувати, голосують біля своїх будинків, в квартирах, і що рішення референдуму буде однозначним – разом з Росією, ми повертаємось додому, яке опубліковано 24.09.2022 в месенджері «Telegram» на телеграм каналі «СОЛОВЬЁВ» під назвою: «Вы слышите звук сирены, эта сирена означает воздушную тревогу. Это Украина помогает нам проводить референдум по воссоединению с Россией» (режим доступу <https://t.me/SolovievLive/129245>) – містяться виправдовування, визнання правомірною збройної агресії Російської Федерації проти України та виправдовування, визнання правомірною тимчасової окупації частини території України.

Таким чином, громадянин України Васильєв Віктор Іванович підозрюється у виправдовуванні, визнанні правомірною збройної агресії Російської Федерації проти України та виправдовуванні, визнанні правомірною тимчасової окупації частини території України, тобто у

вчиненні кримінального правопорушення, передбаченого ч. 1 ст. 436-2
КК України.

Старший слідчий – криміналіст
слідчого відділу УСБУ
в Херсонській області
капітан юстиції

Станіслав Ігорович
МАКУШИНСЬКИЙ

«ПОГОДЖУЮ»

Прокурор у кримінальному провадженні -
Прокурор Каховської окружної прокуратури
Херсонської області

Руслан Євгенійович
ТКАЧЕНКО

ПАМ'ЯТКА
про процесуальні права та обов'язки підозрюваного
Васильєва Віктора Івановича

Одночасно підозрюваному Васильєву В.І. роз'яснені права та обов'язки підозрюваного, передбачені ст. 42 КПК України, а саме:

Підозрюваний має право:

1) знати, у вчиненні якого кримінального правопорушення його підозрюють;

2) бути чітко і своєчасно повідомленим про свої права, передбачені КПК України, а також отримати їх роз'яснення;

3) на першу вимогу мати захисника і зустріч із ним незалежно від часу в робочі, вихідні, святкові, неробочі дні до першого допиту з дотриманням умов, що забезпечують конфіденційність спілкування, а також після першого допиту - зустрічі без обмеження в часі та кількості у робочі, вихідні, святкові, неробочі дні; на участь захисника у проведенні допиту та інших процесуальних діях; на відмову від захисника в будь-який момент кримінального провадження; на отримання правової допомоги захисника за рахунок держави у випадках, передбачених КПК України та/або законом, що регулює надання безоплатної правової допомоги, в тому числі у зв'язку з відсутністю коштів для оплати такої допомоги;

4) не говорити нічого з приводу підозри проти нього або у будь-який момент відмовитися відповідати на запитання;

5) давати пояснення, показання з приводу підозри чи в будь-який момент відмовитися їх давати;

6) вимагати перевірки обґрунтованості затримання;

7) у разі затримання або застосування запобіжного заходу у вигляді тримання під вартою - негайне повідомлення членів сім'ї, близьких родичів чи інших осіб про затримання і місце свого перебування згідно з положеннями статті 213 КПК України;

8) збирати і подавати слідчому, прокурору, слідчому судді докази;

9) брати участь у проведенні процесуальних дій;

10) під час проведення процесуальних дій ставити запитання, подавати свої зауваження та заперечення щодо порядку проведення дій, які заносяться до протоколу;

11) застосовувати з додержанням вимог КПК України технічні засоби при проведенні процесуальних дій, в яких він бере участь. Слідчий, прокурор, слідчий суддя, суд мають право заборонити застосування технічних засобів при проведенні окремої процесуальної дії чи на певній стадії кримінального провадження з метою нерозголошення відомостей, які містять таємницю, що охороняється законом, чи стосуються інтимного життя особи, про що виноситься (постановляється) вмотивована постанова (ухвала);

12) заявляти клопотання про проведення процесуальних дій, про забезпечення безпеки щодо себе, членів своєї сім'ї, близьких родичів, майна, житла тощо;

13) заявляти відводи;

14) ознайомлюватися з матеріалами досудового розслідування в порядку, передбаченому статтею 221 КПК України, та вимагати відкриття матеріалів згідно зі статтею 290 КПК України;

15) одержувати копії процесуальних документів та письмові повідомлення;

16) оскаржувати рішення, дії та бездіяльність слідчого, прокурора, слідчого судді в порядку, передбаченому КПК України;

17) вимагати відшкодування шкоди, завданої незаконними рішеннями, діями чи бездіяльністю органу, що здійснює оперативно-розшукову діяльність, досудове розслідування, прокуратури або суду, в порядку, визначеному законом, а також відновлення репутації, якщо підозра, обвинувачення не підтвердилися;

18) користуватися рідною мовою, отримувати копії процесуальних документів рідною або іншою мовою, якою він володіє, та в разі необхідності користуватися послугами перекладача за рахунок держави.

Підозрюваний, який є іноземцем і тримається під вартою, має право на зустріч з представником дипломатичної чи консульської установи своєї держави, яку йому зобов'язана забезпечити адміністрація місця ув'язнення.

Підозрюваний зобов'язаний:

1) прибути за викликом до слідчого, прокурора, слідчого судді, суду, а в разі неможливості прибути за викликом у призначений строк - заздалегідь повідомити про це зазначених осіб;

2) виконувати обов'язки, покладені на нього рішенням про застосування заходів забезпечення кримінального провадження;

3) підкорятися законним вимогам та розпорядженням слідчого, прокурора, слідчого судді, суду;

4) надавати достовірну інформацію представнику персоналу органу пробачії, необхідну для підготовки досудової доповіді.

На всіх стадіях кримінального провадження підозрюваний має право примиритися з потерпілим і укласти угоду про примирення. У передбачених законом України про кримінальну відповідальність та КПК України випадках примирення є підставою для закриття кримінального провадження.

Про підозру мені повідомлено, повідомлення про підозру та пам'ятка про процесуальні права та обов'язки вручені, права підозрюваного оголошені та роз'яснені.

Підозрюваний _____

Захисник _____

Особа яка отримала повідомлення про підозру _____

«__» годин «__» хвилин «__» грудня 2023 року.

Повідомлення про підозру вручив:

Старший слідчий – криміналіст
слідчого відділу УСБУ
в Херсонській області
капітан юстиції

Станіслав Ігорович
МАКУШИНСЬКИЙ